

Hvad det gælder om, er, som det ogsaa er blevet fremhævet her under første Behandling, at der maa bringes hurtig Hjælp, for det er jo en Kendsgerning, som er indrømmet og anderkendt fra alle Sider, at det danske Sejlskibserhverv befinder sig i en — for at bruge et mildt Udtryk — saa trykket Stilling, at det er nødvendigt at bringe hurtig Hjælp, hvis det overhovedet skal lykkes at bevare dette Erhverv. Det er Skarer af danske Sejlskibe, der gaar herfra til Udlandet, og det ene Skib efter det andet lægges op, fordi det ikke er muligt at holde Farten i Gang. Det vil ogsaa sige, at Antallet af arbejdsløse Sømænd vokser herigennem, og det paa et Tidspunkt, hvor det netop gælder om saa vidt muligt at indskrænke Arbejdsløsheden. Dette er ogsaa et Moment, man stærkt maa have Opmærksomheden henvendt paa, og som dette Lovforslags Gennemførelse i nogen Grad vil bidrage til Afhjælpning af.

Jeg er enig i, hvad begge de foregaaende ærede Talere har fremhævet, at det for os har Betydning, at man opretholder vor Sejlskibsflaade, for at Sømænd herhjemme kan faa den Uddannelse, som man vedblivende holder paa kun kan faas ved at gøre Tjeneste i Sejlskibe.

Men Venstres ærede Ordfører (Kr. Kristensen) rejste jo et Spørgsmaal, som vel kan udtrykkes i de Ord, om det overhovedet er muligt at opretholde Sejlskibserhvervet herhjemme. Det er naturligvis et Spørgsmaal, der maa undersøges nøjere. Men naar Forholdet dog er det, at vore Nabolande kan opretholde dette Erhverv, hvilket viser sig derigennem, at de Skibe, som bliver solgt herhjemmefra, ofte ved Tvangsauktion, ikke sælges til Ophugning, men for at sættes i Part i Sverige eller i Tyskland, de Lande, som køber dem, saa tyder det dog meget stærkt paa, at Sejlskibserhvervets Tid ikke er forbi, at naar det faar den Støtte, som det under de nuværende kritiske Forhold saa tvingende har Behov, saa er der al Grund til at tro, at Sejlskibserhvervet her i Landet kan opretholdes lige saa vel som i vore Nabolande.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til velvillig og hurtig Behandling.

Axel Dam: Naar et Erhverv befinder sig i saa trykkede Omstændigheder som Sejlskibserhvervet, er det jo naturligt, at man søger at komme det til Hjælp ogsaa ad Lovgivningens Vej, og navnlig hvis Lovgivningen har nogen Skyld i de Forhold, der

gør Situationen saa daarlig for Erhvervet. Men naar man som jeg er principiel Modstander af direkte Statstilskud, saa ligger det nær først at stille to Spørgsmaal til Besvarelse, nemlig om Forholdene nu virkelig er saa fortvivlede, som de siges at være, og dernæst, om der ikke gives andre Midler, hvorved man kan komme et saadant Erhverv til Hjælp. Da jeg ikke er sagkyndig og ikke kan rose mig — som et andet æret Medlem her i Tinget — af at være i Stand til sagkyndigt at sætte mig ind i alle de foreliggende Lovforslag, har jeg selvfølgelig maattet henvende mig til sagkyndige med Spørgsmaal om forskellige Oplysninger. Jeg har da ad den Vej bragt i Erfaring, at naar en Del Sejlskibe er blevet solgt til Udlandet, saa er Grunden ikke altid en saa skrækkelig som den, der forudsættes her; i mange Tilfælde er Grunden den, at Rederen ønsker at skaffe sig Motorskibe, som er mere rentable. Og endelig er jeg blevet oplyst om, at den gennemsnitlige Salgsværdi for Skibe i 1927 har været mellem 10 000 og 25 000 Kr., hvorfor et Støttebeløb af 35 000 Kr. maaske kan synes at være sat noget for højt.

Jeg kunde tænke mig en anden Vej, ad hvilken man kunde komme dette Erhverv til Hjælp uden at bryde med vore Principer, nemlig ved Lettelser i Skatter og Afgifter. Der siges, at Havneafgifterne er meget opskruede, navnlig ved Sammenslutning mellem Provinshavnene. Jeg oplyses om, at en Havn som Korsør Havn, der selv har ønsket at nedsætte disse Afgifter, ikke har kunnet opnaa Tilladelse til det fra Regeringen. Endvidere er der Konsulatsafgifterne, som vist beregnes pr. Nettoton med 17 Ø. Jeg formoder ogsaa, at der er en Formuebeskatning paa Skibe, og der vilde da ligeledes være Grund til at fjerne denne. Endelig er der maaske andre Omraader, hvor man kunde lette Erhvervet, f. Eks. med Hensyn til Kravet om, at der skal foreligge Sejlskibsuddannelse for at blive Fører af et Dampskib. Som sagt, jeg er ikke sagkyndig, og jeg kunde nok tænke mig, at det i hvert Fald kunde have nogen Betydning ogsaa for en Dampskibsfører at have noget Kendskab til de Sejlskibe, som han helst ikke skal sejle i Sænk, men, som sagt, det maa jeg overlade til kyndigere Folk at tage Stilling til. Jeg vil kun tillade mig den Henstilling, at man undersøger, om der ikke ad Beskatningens Vej kunde skaffes ret klækkelige Lempelser for dette Erhverv, ved Nedsættelse af Skatterne og de forskellige Afgifter, som Skibene har at betale.